

Svätý Vincent de Paul nás učí byť súcitnými a láskavými

Branislav Krasnovský

5. júna 2021 ✝ Cirkev

Sv. Vincent de Paul

zdroj: slovoplus.sk

Keď prichádzame do kostola na svätú omšu, často prichádzame s rôznymi emóciami, ktoré nemôžeme len tak nechať pred chrámom, pretože náš Pán Ježiš Kristus od nás chce, aby sme za ním prichádzali otvorene, ako deti prichádzajú s problémom za svojím rodičom, teda aj so svojimi problémami. Ježišovi Kristovi sa môžeme zveriť so všetkými svojimi problémami i emóciami a môžeme sa spoľahnúť, že nám pomôže tieto naše problémy aj vyriešiť (aj keď sa môže niekedy stať, že riešenie problému je iné, ako sme očakávali a predstavovali si).

S detskou bezhraničnou vierou v Kristovu pomoc pristupoval každodenne k nášmu Pánovi Ježišovi Kristovi aj svätý Vincent de Paul, ktorého srdce bolo plné lásky k blíznym a obrovského súcitu k tým najbezbrannejším a najbiednejším jedincom vo vtedajšej francúzskej spoločnosti.

Svätého Vincenta de Paul formovala láska a súcit. Na rozdiel od tohto svätca sa mnohým z nás môže niekedy stať, že sa nezaujímate o ľudí okolo nás, niekedy sa dokonca stáva, že sa na niektorých hriešnikov okolo nás dívame častokrát, nevedome, s určitým opovrhnutím (častokrát sa takto dívame napríklad na bezdomovcov, alkoholikov, drogovu závislých a pod.). Práve toto je stav, pri ktorom nás Evanjelium, ktoré obhajuje lásku a predovšetkým lásku voči tým najslabším (nezabúdajme, že veľkí hriešnici sú často vnútorne práve tí najslabší), pozýva k rozhodnému boju. Nie proti hriešnikovi, ale proti hriechu, hriech je však aj súčasťou nás samých a sami voči nemu nie sme imúnni.

Keď cítime voči niekomu pohrdanie a máme tendencie moralizovať (keby nepil, nedrogoval, pracoval, žil slušne, nebol by tam kde je teraz), snažme sa v prvom rade (ak ešte nedokážeme ináč), aby sme svoje negatívne pocity pretavili najprv do súcitu. Je dôležité, aby sme v sebe cítili a nikdy nestratili schopnosť vidieť utrpenie druhých a aby sme sa ho snažili zmierniť. Súcit by sa mal stať prvým krokom aj na našej duchovnej ceste a mal by nás na začiatku našej duchovnej cesty priviesť k zmysluplnej pomoci tým, ktorí to potrebujú.

Svätý Vincent de Paul (1581 – 1660), ktorý celý svoj život obetoval pomoci práve tým najbiednejším a najslabším – aj z morálneho hľadiska (vrátane ťažkých zločincov), vždy hovorieval, že charita je veľmi ťažké bremeno. Nestačí dať peniaze pre potreby tých najbiednejších, dať mincu, polievku a chlieb problém neodstráni, najmä nie u tých, ktorí sú vnútorne najviac zranení. Oveľa dôležitejší je kontakt s vnútorne zranenou osobou, dať jej na vedomie, že osud takejto osoby nám nie je ľahostajný.

Nezabúdajme, že tou mierou akou dávame, bude dávané aj nám, ak niekto dostal viac talentov, viac sa od neho aj očakáva.

Ako hovorí svätý Vincent de Paul, súcit je prvým krokom na dlhej a trnistej ceste, po ktorej aj my sami kráčame a na konci ktorej častokrát s prekvapením zistíme, že sme to vlastne aj my, kto potrebuje pomoc, pretože kvôli našim hriechom by sa mohol aj náš Pán Ježiš dívať na nás podobne súcitne, ako sa my často dívame práve na tých najväčších a najbiednejších hriešnikov. Pán Ježiš sa za nás neobetoval zo súcitu, ale z lásky, takže súcit naozaj nestačí. Keď si túto skutočnosť plne uvedomíme, určite to zmení aj náš pohľad na našich biednych a možno viac hriešnych blízkych, ktorí nezískali toľko talentov ako my. Hriech je rakovinou duše, niekto touto duchovnou rakovinou trpí viac, iný menej, pomoc však potrebujeme všetci.

Svätý Vincent de Paul, ktorý sa s láskou staral o všetkých biednych ľudí vo svojej blízkosti a poskytoval im nielen materiálnu, ale v prvom rade duchovnú pomoc, pochádzal z chudobnej roľníckej rodiny. Ako 14-ročný začal študovať vo františkánskom kolégiu v meste Dax. Od mala túžil stať sa kňazom, v roku 1596 prijal tonsúru a nižšie svätenia. Od roku 1597 študoval teológiu v Toulouse, kde bol aj v roku 1600 vysvätený za kňaza, v roku 1623 získal licenciát z cirkevného práva.

Svätý Vincent de Paul stále tvrdil, že na svojej duchovnej ceste prechádzal mnohými míľnikmi. Pán Ježiš ho formoval, tak ako potreboval, najprv cez strádanie, súcit a nakoniec cez lásku. Od roku 1608 pôsobil ako kňaz v Paríži (Clichy). V roku 1612 sa stretol s kardinálom Petrom de Bérulle, zakladateľom oratoriánov vo Francúzsku. V tomto čase už viedol duchovne nielen svojich veriacich, ale pracoval aj s francúzskymi galejníkmi, ktorí žili v katastrofálnych duchovných i telesných podmienkach – nemali prístup ku sviatostiam a hrozilo im, že kvôli svojim hriechom skončia vo večnom zatratení.

V roku 1617 sa začal zaoberať charitatívnou činnosťou medzi biednymi obyvateľmi Châtillon-les-Dombes neďaleko Lyonu. Tu sa zrodila myšlienka založiť charitatívne bratstvo, ktoré by sa plánovite staralo o chudobných vo farnosti. Získal podporu lyonského arcibiskupa a postupne sa k nemu pridávalo čoraz viac dobrovoľníkov, takže Bratstvá kresťanskej lásky začal svätý Vincent zakladať v každom novom pôsobisku, kam ho Boh priviedol.

Svätého Vincenta de Paul viac ako ľudská a hmotná bieda však trápila duchovná bieda, v ktorej Francúzi žili. Preto v roku 1625 založil Misijnú kongregáciu, vyučoval, kázal, udeľoval sviatosti, neustále sa modlil a žil príkladným životom, len aby Francúzov vytrhol z hriechu a duchovnej biedy v ktorých žili, úspešne formoval aj francúzskych kňazov. S úspechom sa začal zapájať aj do teologických debát s francúzskymi hugenotmi (kalvínmi) a na miestach, kde pôsobil, pribúdalo hugenotov, ktorí sa vzdali herézy

a vracali späť do lona Katolíckej cirkvi.

Svätý Vincent de Paul celý svoj život ubezpečoval svojich blízkych, že ak konajú Božie dielo, nemajú sa čoho obávať, Pán Boh sa o svojich vždy postará, stačí počúvať jeho hlas. Jeho samého viedol celým životom. Keď sa dielo, ktoré Svätý Vincent konal, rozrástlo natoľko, že mu začali chýbať kapacitné priestory, poslal mu do cesty opáta takmer 500-ročného bývalého opátstva sv. Lazara v Paríži aj s nemocnicou, ktorý mu toto opátstvo dal k dispozícii. Od roku 1628 začal svätý Vincent de Paul organizovať duchovné cvičenia pre všetkých kňazov, ktorí sa pripravovali na kňazskú vysviacku.

Najznámejšou inštitúciou ktorú založil svätý Vincent de Paul, bola *Spoločnosť dcér kresťanskej lásky*, čo bolo na tú dobu pokrokové, pretože členky Spoločnosti dcér kresťanskej lásky neboli uzatvorené v kláštoroch, ale vychádzali slúžiť chudobným do ich príbytkov. Toto spoločenstvo založil spolu so sv. Lujzou de Marillac v roku 1633. Duchovné dcéry začali pôsobiť vo všetkých mestách, kde bola akákoľvek bieda, ošetrovali ranených vojakov na bojiskách, galejníkov, starcov, vyučovali chudobné deti, zakladali sirotince pre odhodené a opustené deti a pod.

Sv. Vincent de Paul

zdroj: svetlosveta

Svätému Vincentovi de Paul nebola cudzia žiadna bieda. Vo všetkom ho viedla Kristova láska. Napriek ustavičnému telesnému a duševnému vypätiu sa Vincent de Paul dožil na tú dobu pomerne vysokého veku, 79 rokov. Zomrel 27. septembra 1660. Vtedy už jeho duchovní synovia a dcéry pracovali vo všetkých častiach Francúzska a taktiež v mnohých iných krajinách. Pápež Benedikt XIII. vyhlásil roku 1729 Vincenta de Paul za blahoslaveného a pápež Klement XII. o osem rokov neskôr za svätého. Napokon na žiadosť mnohých biskupov pápež Lev XIII. vyhlásil roku 1885 sv. Vincenta za patróna všetkých charitatívnych diel a spolkov. Cirkev vo Francúzsku si ctí sv. Vincenta ako „*svätca charitatívnej lásky*“, „*Otcu chudobných*“ a jeho telesné ostatky sú od roku 1830 vystavené a uctievané v Paríži, na ul. Sevres, v kaplnke kňazov Misijnej spoločnosti.

Telesné ostatky sv. Vincenta de Paul

zdroj: vincentin

A čo dodať na záver? Azda len slová svätého Vincenta de Paul, adresované jeho duchovným deťom:

„Uvidíte, že láska je ťažšie bremeno, ťažšie než hrniec polievky alebo košík chleba. Zachovajte si láskavosť a úsmev, nestačí dávať polievku a chlieb, to dokážu aj bohatí. Ale vy ste služobníci chudobných a hriešnych. Oni sú vašimi pánmi a ako čoskoro na vlastnej koži spoznáte, sú to veľmi citliví a nároční páni. Vy ich budete milovať, pretože len kvôli vašej láske vám odpustia, že im dávate chlieb.“

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/svaty-vincent-de-paul-nas-uci-byt-sucitnymi-a-laskavymi/>